

Bemærkninger til lovforslaget

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven) er senest ændret ved lov nr. 623 af 21. december 1983, jfr. Folketingstidende 1983-84 sp. 2918, 3252, 3342, 3711; tillæg A, sp. 1915; tillæg C, sp. 227.

Lovforslaget går først og fremmest ud på, at der fastsættes nærmere regler om, hvornår renteudgifter, der er fradragsberettigede, skal påvirke opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Herudover indeholder forslaget regler om den tidsmæssige placering af fradragsretten for visse andre fradragsberettigede løbende ydelser og engangsydelser, som har tilknytning til låneengagementer. Forslaget tilsigter ligeledes at regulere den skattemæssige behandling af forudforfaldne renteudgifter i de tilfælde, hvor stiftelse af et lån finder sted kort tid før den fulde skattepligt ophører af anden grund end ved død.

Forslaget indeholder endvidere regler om mulighed for nedskrivning på visse renteindtægter, der ikke betales til tiden.

Forslaget tilsigter ikke at give regler om, hvorvidt en renteudgift m.v. er fradragsberettiget eller ej, eller hvorvidt en renteindtægt er skattepligtig eller ej. En undtagelse herfra er dog det foreslåede sidste stykke i ligningslovens § 5. Fradragsspørgsmålet og indkomstskattepligten beror således fortsat på de lovbestemmelser, der nærmere regulerer disse spørgsmål, navnlig statsskattelovens § 4 og § 6, stk. 1, litra e.

Skattelovrådet har den 9. august 1983 afgivet en udtalelse om forudbetalte renter m.v., og den 16. januar 1984 har rådet afgivet en udtalelse om fradrag for renter ved insolvens. Disse udtalelser har dannet udgangspunkt for de bestemmelser, som indgår i dette lovforslag.

Skattelovrådet har i sin udtalelse om forudbetalte renter bl. a. anført, at det efter praksis som hovedregel er afgørende for fradragsretten, om renten er forfalden til betaling, selv om statsskatteloven ikke nævner denne betingelse. Men forfaldsprincippets anvendelse fraviges i visse tilfælde og erstattes af en forholdsmæssig fordeling over den periode, som renten vedrører. Ligningsrådet har

således godkendt, at bogførings- og regnskabspligtige kan medtage årets beregnede renter ved indkomst- og formueopgørelsen under forudsætning af, at såvel renteindtægter som renteudgifter medregnes på denne måde. Ligningsrådets nærmere retningslinier for, under hvilke betingelser dette fordelingsprincip kan anvendes, fremgår af statskattedirektoratets cirkulære 1981-23.

Også i tilfælde, hvor renten forfalder forud for låneperioden, synes forfaldsprincippet at være hovedreglen i praksis. Forudforfaldne renter forekommer f. eks. i forbindelse med diskontering af vekslers og ved lån i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. Fælles for disse engagementer er dog, at renteudgifterne sjældent forfalder til betaling for en længere periode end 6 måneder. Der er for disse engagementer ingen tvivl om, at fradragsretten efter gældende ret er knyttet til forfaldstidspunktet.

For låneaftaler med forudforfalden rente for en længere periode er spørgsmålet imidlertid mere tvivlsomt. Der er fremkommet eksempler på, at parterne ved stiftelsen af et lån har aftalt, at renten skulle forfalde til betaling forud for en periode på op til 3-4 år. Må et sådant beløb anerkendes som en egentlig rente, opnår låntager et betydeligt rentefradrag i stiftelsesåret, hvis fradragsretten er knyttet til forfaldskriteriet. På denne måde får låntager et rentefrit lån svarende til skatten af renteudgiften.

Der foreligger kun et sparsomt antal afgørelser, og det er på grundlag heraf ikke muligt at sige noget sikkert om, hvor grænsen skal drages mellem lån, hvor en forudforfalden rente kan anerkendes som en egentlig rente med deraf følgende fradragsret, og lån, hvor dette ikke er tilfældet. Må man i en konkret låneaftale anerkende et forudforfaldent beløb som rente med deraf følgende fradragsret, opstår spørgsmålet, om renten skal fradrages efter forfaldsprincippet eller skal fordeles over den periode, renten vedrører. Af indledningen til statsskattelovens § 4 fremgår, at den skattepligtige indkomst skal opgøres på grundlag af de samlede årsindtægter. Det må derfor nok antages, at en